

Pedres gòtiques del Cementiri Vell

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Plaça de l'Església, 2
Emplaçament: Cementiri Vell, al costat de l'església
Alçada: 388

Coordenades:

Latitud: 41.5703
Longitud: 1.82785
UTM Est (X): 402274
UTM Nord (Y): 4602732

Classificació

Número de fitxa: 08069 - 299
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Element urbà
Estil / època: Medieval Gòtic Modern
Segle: XIV-XVI
Autoria de l'element: Ramon Marenyà i/o Luis de Otazu
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: El capitell està trencat i no conserva els escuts
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Pública
Titular: Monestir de Montserrat, (08199)

Fitxes associades:

[Pedres gòtiques de l'Ajuntament](#)

[Cementiri Vell](#)

[Camí de la Costa o de les Bateries](#)

Autoria de la fitxa Assumpta Muset Pons

Data de registre de la dc., 08/07/2020 - 02:00

fitxa:

Descripció

Conjunt format per quatre peces vuitavades de pedra esculpida procedents de les restes dels templets del camí de Montserrat, que han estat utilitzades per fer un petit monument format per una base, dues peces pertanyents a sengles columnes i un tros de capitell.

Història

Durant el govern de prior Jaume de Víviers (1348-1375), el rei Pere el Cerimoniós va fer col·locar set creus de terme al camí de Collbató a Montserrat. Representaven els goigs i les angoixes de la Verge i foren esculpides per Pere Moragues i policromades per Bartomeu Soler. L'any 1505 Galceran de Requesen, poc abans de morir va deixar 500 lliures per a cada una de les creus del camí de Montserrat, que s'esmerçaren a fer els coberts que apareixen en els gravats i les descripcions de l'època. L'any 1506, el picapedrer basc, Luís de Otazu, que treballava en aquests monuments, va rebre 80 lliures catalanes. Otazu va gravar els capitells amb l'escut dels Requesens, quarterat amb les quatre barres, un privilegi atorgat per Ferran el Catòlic a finals del segle XV. Els templets i les creus foren ensorrats durant la guerra del Francès i les restes llançades costes avall. Algunes pedres foren reutilitzades per bastir marges i fer boixes per als cups i d'altres romangueren al fons dels barrancs. En aquests darrers anys s'han fet algunes troballes que han estat portades a Montserrat i a Collbató. No queda, però, cap rastre de les creus de Moragues. La base va ser una troballa feta pels veïns Rafael Badia i Josep Matalonga a finals dels anys setanta. Les peces de les columnes foren cedides per les famílies de cal Misser i cal Barreu. El capitell va ser recuperat de la montanya.

Bibliografia

ALBAREDA, Anselm M, (1988), Història de Montserrat, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat. MUSET PONS, Assumpta i Miquel VIVES TORT (2010), Els camins romeus de Montserrat (S. XI-1850). YEGUAS I GASSÓ, Joan (2004), "Obres al convent de Bellpuig (1507-1535)", Urtx, núm. 17, p. 127-160.

